

31987L0344

Οδηγία 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1987 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας

Επίσημη		Εφημερίδα		αριθ	. L	
185	της	04/07/1987				σ .
0077 - 0080						
Φινλανδική		ειδική		έκδοση		:
Κεφάλαιο	6	τόμος		2	σ .	
0161						
Σουηδική		ειδική		έκδοση		:
Κεφάλαιο	6	τόμος		2	σ .	
0161						

*****

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 1987

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας

(87/344/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως εκτός της ασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 87/343/ΕΟΚ (5), προκειμένου να διευκολύνει την πρόσβαση σ' αυτή τη δραστηριότητα και την άσκηση της, εξάλειψε ορισμένες διαφορές που υπήρχαν μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών·

ότι η εν λόγω διευκρινίζει, πάντως, στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) ότι, μέχρι μεταγενέστερου συντονισμού ο οποίος θα επέλθει εντός τεσσάρων ετών από της κοινοποίησής της παρούσας οδηγίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δύναται να διατηρήσει την απαγόρευση παράλληλης ή ταυτόχρονης ασκήσεως, εντός της επικράτειάς της, της ασφαλίσεως ασθενείας, πιστώσεων και εγγυήσεων ή της ασφαλίσεως νομικής προστασίας,

είτε μεταξύ τους, είτε με άλλους κλάδους ασφαλίσεως·

ότι με την παρούσα οδηγία συντονίζονται οι διατάξεις σχετικά με την «ασφάλιση νομικής προστασίας» που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ·

ότι για την προστασία των ασφαλισμένων πρέπει, κατά το δυνατό, να αποτραπεί κάθε κίνδυνος σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ ενός ασφαλισμένου κατά κινδύνων νομικής προστασίας και του ασφαλιστή του, εκ του γεγονότος ότι ο ασφαλιστής τον καλύπτει κατά κινδύνων κάθε άλλου κλάδου που αναφέρεται στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, ή διότι ο ασφαλιστής καλύπτει κάποιον άλλο ασφαλισμένο, και, στην περίπτωση που ανακλύπτει παρόμοια σύγκρουση, πρέπει να καθίσταται δυνατή η επίλυσή της·

ότι, λόγω του ιδιόμορφου χαρακτήρα της, πρέπει να εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας η ασφάλιση νομικής προστασίας όταν αυτή αφορά διαφορές ή κινδύνους που απορρέουν από τη χρήση ποντοπόρων πλοίων ή σχετίζονται με τη χρήση αυτή·

ότι πρέπει επίσης να αποκλειστεί από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας η δραστηριότητα ενός ασφαλιστή που παρέχει υπηρεσίες ή αναλαμβάνει έξοδα που συνδέονται με σύμβαση κάλυψης της αστικής ευθύνης, στο βαθμό που η αυτή δραστηριότητα ασκείται συγχρόνως και προς το συμφέρον αυτού του ίδιου δυνάμει της κάλυψης αυτής·

ότι πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τη δραστηριότητα νομικής προστασίας που αναπτύσσει ο ασφαλιστής της βοήθειας, εφόσον αυτή η δραστηριότητα ασκείται σε κράτος άλλο από εκείνο της συνήθους διαμονής του ασφαλισμένου και αποτελεί τμήμα σύμβασης που αφορά μόνο τη βοήθεια που παρέχεται σε πρόσωπα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες κατά τη διάρκεια μετακινήσεως ή απουσιών από την κατοικία ή τον τόπο μόνιμης διαμονής·

ότι το σύστημα υποχρεωτικής εξειδίκευσης που εφαρμόζεται σήμερα από ένα μόνο κράτος μέλος, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, απομακρύνει, στις περισσότερες περιπτώσεις, τον κίνδυνο παρόμοιας σύγκρουσης· ότι, ωστόσο, δεν φαίνεται αναγκαίο, για να επιτευχθεί αυτό το αποτέλεσμα, να επεκταθεί το σύστημα αυτό σε όλη την Κοινότητα, οπότε οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις πολλαπλών κλάδων θα υποχρεώνονταν να διασπαστούν·

ότι πράγματι ο επιδιωκόμενος στόχος μπορεί να επιτευχθεί με το να επιβληθεί στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, αφενός, η υποχρέωση να προβλέπουν, σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας, ξεχωριστό ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή ξεχωριστό κεφάλαιο μέσα στο ενιαίο ασφαλιστήριο και, αφετέρου, η υποχρέωση είτε να εφαρμόζουν σύστημα ξεχωριστής διαχείρισης για τον κλάδο νομικής προστασίας, είτε να αναθέτουν τη διαχείριση των ασφαλιστικών περιπτώσεων του κλάδου νομικής προστασίας σε επιχείρηση με αυτοτελή νομική υπόσταση είτε να αναγνωρίζουν στον ασφαλισμένο που έχει συνάψει σύμβαση νομικής προστασίας το δικαίωμα να επιλέγει το δικηγόρο του, μόλις είναι σε θέση να επικαλεστεί την παρέμβαση του ασφαλιστή του·

ότι, ανεξάρτητα από την εναλλακτική λύση που θα γίνει δεκτή, τα συμφέροντα των ασφαλισμένων θα διασφαλίζονται με ισοδύναμο τρόπο·

ότι το συμφέρον του ασφαλισμένου που έχει συνάψει σύμβαση νομικής προστασίας επιβάλλει να έχει ο ασφαλισμένος τη δυνατότητα να επιλέγει ο ίδιος το δικηγόρο του, ή κάθε άλλο πρόσωπο το οποίο διαθέτει τα προσόντα που απαιτεί η εθνική νομοθεσία μέσα στα πλαίσια κάθε δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας και κάθε φορά που ανακλύπτει σύγκρουση των συμφερόντων·

ότι πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να απαλάσσουν τις επιχειρήσεις από την υποχρέωση να επιτρέπουν στον ασφαλισμένο την ως άνω ελεύθερη επιλογή δικηγόρου, όταν η ασφάλιση νομικής προστασίας αφορά μόνον υποθέσεις που οφείλονται στη χρησιμοποίηση οχήματος οδικής κυκλοφορίας στο έδαφός τους και συντρέχουν και άλλες περιοριστικές προϋποθέσεις·

ότι, αν υπάρξουν διενέξεις μεταξύ του ασφαλισμένου και του ασφαλιστή του, επιβάλλεται να επιλύονται κατά τον δικαιότερο και ταχύτερο τρόπο· ότι, συνεπώς, είναι σκόπιμο να προβλέπεται στα ασφαλιστήρια συμβόλαια νομικής προστασίας η προσφυγή σε διατησία ή σε άλλη διαδικασία που παρέχει αντιστοιχες εγγυήσεις·

ότι η οδηγία 73/239/ΕΟΚ ορίζει στο παράρτημα, σημείο Γ δεύτερο εδάφιο, ότι οι κίνδυνοι των κλάδων 14 και 15 που αναφέρονται στο σημείο Α δεν μπορούν να θεωρηθούν ως παρεπόμενοι κίνδυνοι άλλων κλάδων· ότι πρέπει να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να καλύπτει μια ασφαλιστική επιχείρηση τη νομική προστασία ως παρεπόμενο κίνδυνο άλλου κινδύνου χωρίς να της έχει δοθεί η σχετική άδεια άσκησης ασφάλισης κατά κινδύνων νομικής προστασίας· ότι πρέπει, μολαταύτα, να δοθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να θεωρούν τον κλάδο 17 ως παρεπόμενο κίνδυνο του κλάδου 18 σε συγκεκριμένες περιπτώσεις· ότι, συνεπώς, θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως το σημείο Γ αυτού του παραρτήματος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία έχει ως αντικείμενο το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας που προβλέπεται στο σημείο Α.17 του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, προκειμένου να διευκολυνθεί η πραγματική άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης και να αποφευχθεί κατά το δυνατόν κάθε κίνδυνος σύγκρουσης συμφερόντων που οφείλεται στο γεγονός ότι ο ασφαλιστής καλύπτει και άλλον ασφαλισμένο ή ότι καλύπτει τον ασφαλισμένο ταυτόχρονα για τους κινδύνους νομικής προστασίας και για τους κινδύνους άλλο κλάδου που προβλέπεται στο παράρτημα αυτό και, αν ανακύψει παρόμοια σύγκρουση, να καθιστά δυνατή την επίλυσή της.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στην ασφάλιση νομικής προστασίας. Η ασφάλιση αυτή συνίσταται στην έναντι καταβολής ασφαλιστρού συμβατική δέσμευση περί αναλήψεως των δικαστικών εξόδων και παροχής άλλων υπηρεσιών που απορρέουν από την εν λόγω ασφαλιστική κάλυψη, και ιδίως:

- στην ανόρθωση της ζημίας που υπέστη ο ασφαλισμένος είτε μέσω εξωδίκου συμβιβασμού είτε μέσω αστικής ή ποινικής δίκης,
- στην υπεράσπιση ή εκπροσώπηση του ασφαλισμένου σε αστική, ποινική, διοικητική ή άλλη δίκη ή κατ' απαίτησεως η οποία εγείρεται εναντίον του.

2. Ωστόσο, στην παρούσα οδηγία δεν εμπίπτει:

- η ασφάλιση νομικής προστασίας, όταν αυτή αφορά διαφορές ή κινδύνους που απορρέουν από τη χρήση θαλασσίων πλοίων ή σχετίζονται με τη χρήση αυτή,
- η δραστηριότητα του ασφαλιστή αστικής ευθύνης προς υπεράσπιση ή εκπροσώπηση του ασφαλισμένου πελάτη του σε κάθε δικαστική ή διοικητική διαδικασία, εφόσον αυτή η δραστηριότητα ασκείται συγχρόνως και προς το συμφέρον αυτού του ιδίου δυνάμει της κάλυψης αυτής,
- εφόσον ένα κράτος μέλος το επιθυμεί, η δραστηριότητα νομικής προστασίας που αναπτύσσει ο ασφαλιστής της βοήθειας, εφόσον αυτή η δραστηριότητα ασκείται σε κράτος άλλο από εκείνο της συνήθους διαμονής του ασφαλισμένου, αποτελεί τμήμα σύμβασης που αφορά μόνο τη βοήθεια που παρέχεται σε πρόσωπα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσιών από την κατοικία ή τον τόπο διαμονής. Στην περίπτωση αυτή, η ασφαλιστική σύμβαση πρέπει να αναγράφει ευκρινώς τη δήλωση ότι η εν λόγω κάλυψη περιορίζεται στις περιστάσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη περίοδο και έχει επικουρικό χαρακτήρα σε σχέση με τη βοήθεια.

Άρθρο 3

1. Η εγγύηση νομικής προστασίας πρέπει να αποτελεί αντικείμενο σύμβασης ξεχωριστής από τη

σύμβαση τη συναπτόμενη για άλλους κλάδους ή αντικείμενο ξεχωριστού κεφαλαίου ενός ενιαίου ασφαλιστηρίου με μνεία του περιεχομένου της εγγύησης νομικής προστασίας, αν απαιτεί τούτο το κράτος, και του αντίστοιχου ασφαλιστρού.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι εγκατεστημένες στην επικράτειά του επιχειρήσεις συμμορφούνται, ανάλογα με τη λύση που επιβάλλει το κράτος μέλος, ή κατ' επιλογήν τους αν το κράτος μέλος συμφωνεί, προς μία τουλάχιστον από τις ακόλουθες εναλλακτικές λύσεις:

α) η επιχείρηση εξασφαλίζει ότι κανένα μέλος του προσωπικού που έχει αναλάβει τη διαχείριση των ασφαλιστικών περιπτώσεων του κλάδου νομικής προστασίας ή την παροχή νομικών συμβουλών σχετικών προς τη διαχείριση αυτή δεν ασκεί συγχρόνως παρόμοια δραστηριότητα:

- για άλλο κλάδο που καλύπτει η ίδια η επιχείρηση, αν πρόκειται για επιχείρηση πολλαπλών κλάδων,

- άσχετα από το αν πρόκειται για επιχείρηση πολλαπλών κλάδων ή για εξειδικευμένη επιχείρηση, σε άλλη επιχείρηση συνδεδεμένη με την πρώτη με οικονομικούς, εμπορικούς ή διοικητικούς δεσμούς, η οποία και καλύπτει έναν ή περισσότερους ασφαλιστικούς κλάδους από αυτούς που αναφέρει η οδηγία 73/239/ΕΟΚ.

β) η επιχείρηση αναθέτει τη διαχείριση των ασφαλιστικών περιπτώσεων του κλάδου νομικής προστασίας σε μια νομικά ξεχωριστή επιχείρηση. Μνεία της επιχείρησης αυτής γίνεται στη χωριστή σύμβαση ή το χωριστό κεφάλαιο του ασφαλιστηρίου που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Αν αυτή η νομικά ξεχωριστή επιχείρηση συνδέεται με άλλη επιχείρηση που ασκεί ασφαλιστική δραστηριότητα σε έναν ή περισσότερους άλλους κλάδους που αναφέρονται στο σημείο Α του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, τα μέλη του προσωπικού της εν λόγω επιχείρησης τα οποία ασχολούνται με τη διαχείριση ασφαλιστικών περιπτώσεων ή την παροχή νομικών συμβουλών σχετικά με αυτή τη διαχείριση δεν επιτρέπεται να ασκούν συγχρόνως την αυτή ή παρόμοια δραστηριότητα για την άλλη επιχείρηση. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλουν τις αυτές απαιτήσεις για τα μέλη του διευθυντικού οργάνου.

γ) η επιχείρηση πρέπει να προβλέπει στη σύμβαση το δικαίωμα του ασφαλισμένου να αναθέτει σε δικηγόρο της επιλογής του ή, εφόσον αυτό επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία, σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο διαθέτει τα απαραίτητα προσόντα, την υπεράσπιση των συμφερόντων του από τη στιγμή κατά την οποία δικαιούται να ζητήσει παρέμβαση του ασφαλιστή δυνάμει του ασφαλιστηρίου.

3. Οποιαδήποτε λύση και αν επιλεγεί, οι ασφαλισμένοι κατά κινδύνων νομικής προστασίας θεωρείται ότι απολαμβάνουν ισοδύναμων εγγυήσεων βάσει της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

1. Κάθε ασφαλιστική σύμβαση νομικής προστασίας προβλέπει ρητά ότι:

α) σε κάθε δικαστική ή διοικητική διαδικασία, όταν καλείται δικηγόρος, ή κάθε άλλο πρόσωπο που διαθέτει τα προσόντα τα οποία απαιτεί η εθνική νομοθεσία, για να υπερασπίσει ή να εκπροσωπήσει τον ασφαλισμένο ή να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του, ο ασφαλισμένος έχει την ελευθερία της σχετικής επιλογής·

β) ο ασφαλισμένος είναι ελεύθερος να επιλέγει δικηγόρο, ή, αν θέλει και εφόσον το επιτρέπει η εθνική νομοθεσία, οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που διαθέτει τα κατάλληλα προσόντα για την υπεράσπιση των συμφερόντων του, σε περίπτωση που ανακύψει σύγκρουση συμφερόντων.

2. Ως δικηγόρος νοείται κάθε πρόσωπο που δικαιούται να ασκεί τις επαγγελματικές του δραστηριότητες υπό μία από τις ονομασίες που προβλέπει η οδηγία 77/249/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22 Μαρτίου 1977 περί διευκολύνσεως της πραγματικής ασκήσεως της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από δικηγόρους (1).

Άρθρο 5

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εξαιρέσει από την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 1 την

ασφάλιση νομικής προστασίας αν πληρούνται όλοι οι ακόλουθοι όροι:

α) η ασφάλιση περιορίζεται σε υποθέσεις που προκύπτουν από τη χρησιμοποίηση οδικών οχημάτων στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους·

β) η ασφάλιση συνδέεται με σύμβαση βοήθειας που θα παρέχεται σε περίπτωση ατυχήματος ή βλάβης όπου ενέχεται οδικό όχημα·

γ) ούτε ο ασφαλιστής της νομικής προστασίας ούτε ο ασφαλιστής της βοήθειας δεν καλύπτουν κλάδο ευθύνης·

δ) λαμβάνονται μέτρα ώστε η παροχή νομικών συμβουλών και η εκπροσώπηση καθενός των διαδίκων σε περίπτωση διαφοράς να εξασφαλίζονται από δικηγόρους τελείως ανεξάρτητους, εφόσον οι εν λόγω διάδικοι είναι ασφαλισμένοι σε θέματα νομικής προστασίας στον ίδιο ασφαλιστή.

2. Η εξαιρεση που παραχωρείται από κράτος μέλος σε μία επιχείρηση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφος 2.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε, χωρίς να θίγεται οποιοδήποτε δικαίωμα προσφυγής σε δικαστική αρχή, που ενδεχομένως προβλέπεται από εθνικό δίκαιο, να προβλεφθεί μια διαδικασία διαιτησίας ή άλλη διαδικασία που να παρουσιάζει ανάλογα εχέγγυα αντικειμενικότητας με την οποία να μπορεί να αποφασίζονται, σε περίπτωση διάστασης απόψεων μεταξύ του ασφαλιστή νομικής προστασίας και του ασφαλισμένου του, οι δέουσες ενέργειες για τη ρύθμιση της διαφοράς.

Η ασφαλιστική σύμβαση πρέπει να αναφέρει ότι ο ασφαλισμένος έχει το δικαίωμα να προσφύγει σε μια τέτοια διαδικασία.

Άρθρο 7

Κάθε φορά που ανακύπτει σύγκρουση συμφερόντων ή διαφωνία όσον αφορά τη διευθέτηση της διαφοράς, ο ασφαλιστής νομικής προστασίας ή, ανάλογα με την περίπτωση, το γραφείο διακανονισμού ζημιών υποχρεούται να ενημερώνει τον ασφαλισμένο:

- για το δικαίωμα που προβλέπει το άρθρο 4,
- για τη δυνατότητα να προσφύγει στη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη καταργούν κάθε διάταξη η οποία απαγορεύει την άσκηση, στο έδαφός τους, ασφάλισης νομικής προστασίας συγχρόνως με άλλους ασφαλιστικούς κλάδους.

Άρθρο 9

Στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, το δεύτερο εδάφιο του σημείου Γ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πάντως, οι κίνδυνοι που περιλαμβάνονται στους κλάδους 14, 15 και 17 του σημείου Α δεν μπορούν να θεωρηθούν ως παρεπόμενοι κίνδυνοι άλλων κλάδων.

Πάντως, ο κίνδυνος που περιλαμβάνεται στον κλάδο 17 (ασφάλιση νομικής προστασίας) μπορεί να θεωρηθεί ως παρεπόμενος κίνδυνος του κλάδου 18, εφόσον πληρούνται οι όροι του πρώτου εδαφίου και ο κύριος κίνδυνος αφορά μόνο τη βοήθεια που δίνεται στα πρόσωπα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσιών από την κατοικία ή τον τόπο μόνιμης διαμονής.

Η ασφάλιση της νομική προστασίας μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως παρεπόμενος κίνδυνος υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου, εφόσον αφορά διαφορές ή κινδύνους που προκύπτουν από τη χρήση θαλασσίων πλοίων σχετίζονται με τη χρήση αυτή.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1990 τα αναγκαία μέτρα για να

συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι τροποποιημένες αυτές διατάξεις εφαρμόζονται το αργότερο την 1η Ιουλίου 1990.

Άρθρο 11

Αμέσως μετά την κοινοποίηση (1) της παρούσας οδηγίας τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δελτίου που θεσπίζουν στον τομέα τον οποίο καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 1987.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. TINDEMANS

(1) ΕΕ αριθ. C 198 της 7. 8. 1979, σ. 2.

(2) ΕΕ αριθ. C 260 της 12. 10. 1981, σ. 78.

(3) ΕΕ αριθ. C 348 της 31. 12. 1980, σ. 22.

(4) ΕΕ αριθ. L 228 της 16. 8. 1973, σ. 3.

(5) Βλέπε σ. 72 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

(1) ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1977, σ. 17.

(1) Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 25 Ιουνίου 1987.